

רבקה בסמן בן חיים

מיידיש: רבקה בסמן בן חיים

טוביה ריבנר

קמטים

*

מה עושה אדם עם תשעים שנותיו?
מפסיק לספר אותן
בחרוזים על חוט,
ולעצמו הוא מספר
על האהה הזאת
שאין כלל לשער
בין לחיות ובין למות –
אז מה יספר אדם
עם כל תשעים שנותיו?
שהשנים כמו חול אינן מוחות עקבה,
אז תהבהב עוד המלה בזכרון
ובלב – שירה.

כמה יפים הקמטים בפניך!
באיזה סדר מופתי נשכבו זה בצד זה.
מלאי חיים על טובם וסבלם,
כמה זכרונות שמעולם לא פתחו פה,
שחר נעורים כפס אור דק באפק,
אהבות שהיו, שישנו, אכזבות, יגון,
כמה שמחה כבושה, כמה חמרה,
שאופות שנתממשו וכאלה שלא.
פניך מסלול כוכבים מקטע
ועיני מלטפות.

מתוך הספר עוד לא עוד, שיראה אור
בסדרת כבר, מוסד ביאליק